

Warszawa, 6 października 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

50461/64 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27050.

Kl. ~~37 a, 7/01.~~

37 a 1/64

Simeon Lorenc
(Warszawa, Polska).

Sposób zabezpieczenia ścian budynków od wilgoci.

Zgłoszono 23 lipca 1934 r.
Udzielono 17 sierpnia 1938 r.

W znanych sposobach zabezpieczania ścian od wilgoci pominięte jest główne zadanie, jakim jest szczelne wypełnienie porów ścian materiałami wodoodpornymi.

Materiały wodoodporne, np. rozpuszczony asfalt lub podobne materiały, mają te wady, że po ulotnieniu się rozpuszczalnika, ilość pozostałej twardej substancji jest niedostateczna do wypełnienia porów ścian, a oprócz tego większa część roztworu po częściowym wessaniu się opada w dolne warstwy muru, wywołując nierównomierne jego nasycenie.

Wyparowywanie rozpuszczalnika z roztworu asfaltowego trwa zbyt długo, co wy-

wołuje wyżej wspomniane opadanie impregnatora.

Sposób zatrzymywania impregnatora w porach ścian oraz przyspieszenia jego twardnienia polega na tym, iż impregnatorem ogrzewa się według wynalazku do temperatury nie wiele wyższej od temperatury jego twardnienia, przy czym ściany ogrzewa się do temperatury niższej od punktu topliwości impregnatora, powstrzymując ostudzenie impregnatora przed wsiąknięciem go do wewnątrz ścian na potrzebną głębokość.

W tym celu stosuje się niektóre gatunki bitumu i asfaltu o temperaturze topliwości 50 — 70°C, zwłaszcza kalafonii

względnie mieszaninę bitumu, asfaltu i kalafonii ze stearyną, lub też z parafiną.

Parafina, stearyna, cerezyna oraz mieszaniny ich z bitumem, asfaltem i kalafonią wskutek ogrzewania przechodzą w stan płynny i następnie łatwo wsiąkają w mury bez używania pomocniczego rozpuszczalnika.

Proces nasycania ścian tymi materiałami polega według wynalazku nie tylko na posmarowaniu powierzchni ogrzanego muru gorącym impregnatorem, lecz także na wprowadzeniu impregnatu w mniej lub więcej głębokie otwory wyborowane w ścianach.

W celu jeszcze większego ułatwienia wessania się impregnatu w głąb ścian, wpuszcza się z przeciwległej strony ściany rury metalowe, przez które wypompowuje się powietrze, albo w inny sposób wytwarza się próżnię z przeciwległej strony ściany.

W celu otrzymania wyższego ciśnienia impregnatu, naczynia w których grzeje się i z których wypływa impregnat, muszą być umieszczone na dostatecznej wysokości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób zabezpieczania ścian budynków od wilgoci, znamieny tym, że materiały, którymi nasycy się ściany, ogrzewa się do temperatury nie wiele wyższej od temperatury twardnienia tych materiałów.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że oprócz ogrzewania impregnatu ogrzewa się również ściany do temperatury niższej od temperatury topnienia tego impregnatu.

3. Sposób według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że do nasycania ścian używa się bitumów, których punkt topliwości nie przewyższa 50 — 70°C, lub kalafonii, lub mieszaniny bitumu, asfaltu i kalafonii ze stearyną i parafiną oraz cerezyną.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tym, że z przeciwległej strony powierzchni nasycanej wytwarza się w ścianie niedopreżność w celu ułatwienia wessania się impregnatu.

Simeon Lorenc.

